

Sygnatura akt I C 171/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2018r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Aneta Bącal

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 czerwca 2018r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G.

przeciwko D. Ł.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego D. Ł. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. kwotę 738,09 zł (słownie złotych: siedemset trzydzieści osiem i 09/100) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP nie więcej niż w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi następująco:

- od kwoty 246,03 zł od dnia 11.08.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 246,03 zł od dnia 11.09.2017 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 246,03 zł od dnia 11.10.2017 r. do dnia zapłaty,

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od pozwanego D. Ł. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. kwotę 12,60 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

Sygn. akt I C 171/18

(...)

Strona powodowa (...) sp. z o.o. w G. wniosła o zasądzenie od pozwanego D. Ł. kwoty 3 667,38 zł z odsetkami liczonymi w sposób następujący:

- od kwoty 3 549,84 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty,
- od kwoty 117,54 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Strona powodowa wniosła o zwrot kosztów procesu według norm przepisanych.

Strona powodowa twierdziła, że pozwany D. Ł. zawarł z nią umowę pożyczki kwoty 3 000 zł, z której warunków się nie wywiązał. Do dnia wniesienia pozwu pozwany dokonał wpłat na łączną kwotę 246,03 zł. W związku z opóźnieniem w zapłacie dwóch pełnych rat strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty, a następnie wypowiedziała umowę. Na dochodzoną należność 3 549,84 zł składała się należność główna oraz suma miesięcznych prowizji. Ponadto strona

powodowa domagała się kwoty 117,54 zł stanowiącej sumę skapitalizowanych odsetek oraz odsetek za opóźnienie w zapłacie.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym (k. 6v-7) pozwany D. Ł. wniósł o oddalenie powództwa w całości podnosząc zarzuty m.in. braku wymagalności dochodzonego roszczenia, nie udowodnienia roszczenia co do zasady i wysokości, nieważności umowy, braku umocowania, braku związania postanowienia umowy w części dotyczącej wysokości odsetek za opóźnienie, braku wypowiedzenia umowy, braku wymagalności części rat.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 czerwca 2017 r. D. Ł. zawarł z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. umowę pożyczki, zgodnie z którą pozwanemu udostępniono kwotę 3 000 zł. Pożyczkobiorca zobowiązał się do zwrotu kwoty pożyczki wraz z prowizją i odsetkami w 24 miesięcznych równych ratach w wysokości 246,03 zł. Łącznie D. Ł. zobowiązany był do zwrotu kwoty 5 904,72 zł. Spłata rat miała nastąpić w terminach wynikających z harmonogramu. Datą płatności pierwszej raty miał być 10.07.2017 r., a każda następna rata miała być płatna dziesiątego dnia miesiąca. Umowa przewidywała, że w razie opóźnienia z zapłatą równowartości co najmniej dwóch pełnych rat w terminie pożyczkodawca może wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia, po uprzednim bezskutecznym listownym ostatecznym przedsądowym wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni od doręczenia wezwania. W przypadku opóźnienia ze spłatą raty pożyczkodawcy należały się odsetki za opóźnienie w zapłacie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie.

Dowód: umowa pożyczki k. 19-23.

D. Ł. w dniu 10.07.2017 r. wpłacił ratę pożyczki w kwocie 246,03 zł.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 18.09.2017 r. strona powodowa skierowała do pozwanego ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty, w którym wezwała do zapłaty kwoty 496,01 zł. Jednocześnie w tym dniu strona powodowa sporządziła pismo o wypowiedzeniu umowy pożyczki powołując się na zwłokę w spłacie rat pożyczki. Oba te pisma zostały nadane u operatora pocztowego w dniu 20.09.2017 r. i wysłane do pozwanego.

Dowody: ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 27, wypowiedzenie umowy pożyczki k. 25, dowody nadania korespondencji k. 26 i 28.

Pozew przeciwko D. Ł. został wniesiony w dniu 07.11.2017 r.

Dowód: akta sprawy Nc-e (...) k. 2-11.

Sąd zważył co następuje:

Ustaleniu stanu faktycznego dokonano przede wszystkim w oparciu o dowody z dokumentów – treści umowy pożyczki i korespondencji kierowanej do pozwanego wraz z dowodem nadania przesyłki. Bezsporny w sprawie był fakt dokonania wpłaty przez pozwanego pełnej raty pożyczki w dniu 10.07.2017 r. Ustalenia wymagała przede wszystkim kwestia skuteczności dokonanego wypowiedzenia umowy.

Powodowa Spółka swoje roszczenie wywodziła ze stosunku zobowiązaniowego łączącego ją z D. Ł., którego źródło stanowiła umowa pożyczki. Zgodnie z treścią art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Umowa pożyczki, której wartość przekracza tysiąc złotych, wymaga zachowania formy dokumentowej. Strona powodowa, jako profesjonalista w obrocie gospodarczym, posługiwała się w stosunku do konsumenta - D. Ł. wzorcem umowy, którego postanowienia wiązały pozwanego (tak art. 384 k.c.).

D. Ł. zaciągnął u powodowej Spółki pożyczkę, którą powinien był spłacić w 24 miesięcznych ratach zgodnie z harmonogramem spłat. Jak przyznała strona powodowa D. Ł. dokonał wpłaty jednej raty pożyczki - w dniu 10.07.2017 r. na kwotę 246,03 zł. Następnie pożyczkobiorca zaniechał regulowania zobowiązania. W tych okolicznościach pożyczkobiorca zdecydował się na wypowiedzenie umowy pożyczki. Umowa precyzyjnie regulowała procedurę wypowiedzenia umowy. W § 7 kontrakt stanowił, że w razie opóźnienia z zapłatą stanowiącą równowartość co najmniej dwóch pełnych rat w terminie, pożyczkodawca może wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia, po uprzednim bezskutecznym listownym ostatecznym przedsądowym wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległych rat w terminie 7 dni od doręczenia wezwania. Zatem warunkiem wypowiedzenia przez Spółkę umowy – w razie zalegania z płatnościami dwóch rat - było uprzednie wezwanie D. Ł. do ich zapłaty w terminie 7 dni. Należało najpierw wezwać pożyczkobiorcę do zapłaty i dopiero po odczekaniu 7 dni od doręczenia wezwania, przy braku uregulowania należności, złożyć wypowiedzenie. Tymczasem z dokumentów zebranych w sprawie wynika, że strona powodowa, stwierdzając zaległość w płatnościach dwóch rat, dokonała jednocześnie obu tych czynności. Pierwszą z nich było wezwanie pozwanego do zapłaty dwóch rat (k. 27), drugą – wypowiedzenie umowy (k. 25). Ponownego podkreślenia wymaga, że obie te czynności Spółka dokonała w jednym czasie – pismo z wezwaniem do zapłaty i pismo wypowiedzające pożyczkę sporządzono w dniu 18.09.2017 r. Następnego dnia oba pisma zostały w jednej przesyłce wysłane do pozwanego. Należy stwierdzić, że tak podjęte czynności naruszały warunki umowy w zakresie jej wypowiedzenia. Czynności te jako sprzeczne z umową były zatem nieskuteczne i należało uznać, że nie odnosiły prawnocivilnego skutku w stosunkach między stronami umowy. Umowa nie została skutecznie wypowiedziana. W tych warunkach Spółka nie mogła dochodzić zwrotu całej kwoty pożyczki wraz z kosztami jej udzielenia. Niemniej jednak D. Ł. nie wywiązywał się z obowiązku spłaty rat. Na dzień złożenia pozwu tj. 07.11.2017 r. D. Ł. zalegał z trzema ratami. Każda z tych rat była wymagalna. Pierwsza z nich miała być płatna w dniu 11.08.2017 r. i kolejne, odpowiednio – 11.09.2017 r. i 11.10.2017 r. Umowa przewidywała odsetki maksymalne za opóźnienie w razie opóźnienia ze spłatą raty pożyczki (tak § 7 pkt 2 umowy).

W tych warunkach – przy nieskutecznym wypowiedzeniu umowy pożyczki, skoro na dzień wniesienia pozwu wymagalne były raty pożyczki za miesiące sierpień, wrzesień i październik 2017 r. - należało zasądzić od pozwanego D. Ł. na rzecz strony powodowej (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. kwotę 738,09 zł wraz z maksymalnymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie od każdej z rat za okres od dnia ich wymagalności do dnia zapłaty, zaś dalej idące powództwo należało oddalić.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. bowiem częściowo uwzględniono żądanie pozwu (w 20 %). Na koszty strony powodowej składały się wniesiona opłata sądowa – 46,00 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa 17,00 zł, łącznie 63,00 zł. Pozwany nie poniósł kosztów procesu. Po stosunkowym rozdzieleniu należało zasądzić od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 12,60 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.